

SUSANNA ISERN

MAGIC ANIMALS

LA CIUTAT PROHIBIDA

Estrella Polar

Il·lustracions de Carles Dalmau i Nil López

SUSANNA ISERN

MAGIC ANIMALS

LA CIUTAT PROHIBIDA

Il·lustracions de Carles Dalmau i Nil López

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Magic Animals. La Ciudad Prohibida*

© del text: Susanna Isern, 2025

© de les il·lustracions: Carles Dalmau i Nil López, 2025

© de la traducció: Ariadna Ausió, 2025

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2025

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: març del 2025

ISBN: 979-13-87519-25-4

Dipòsit legal: B. 3.339-2025

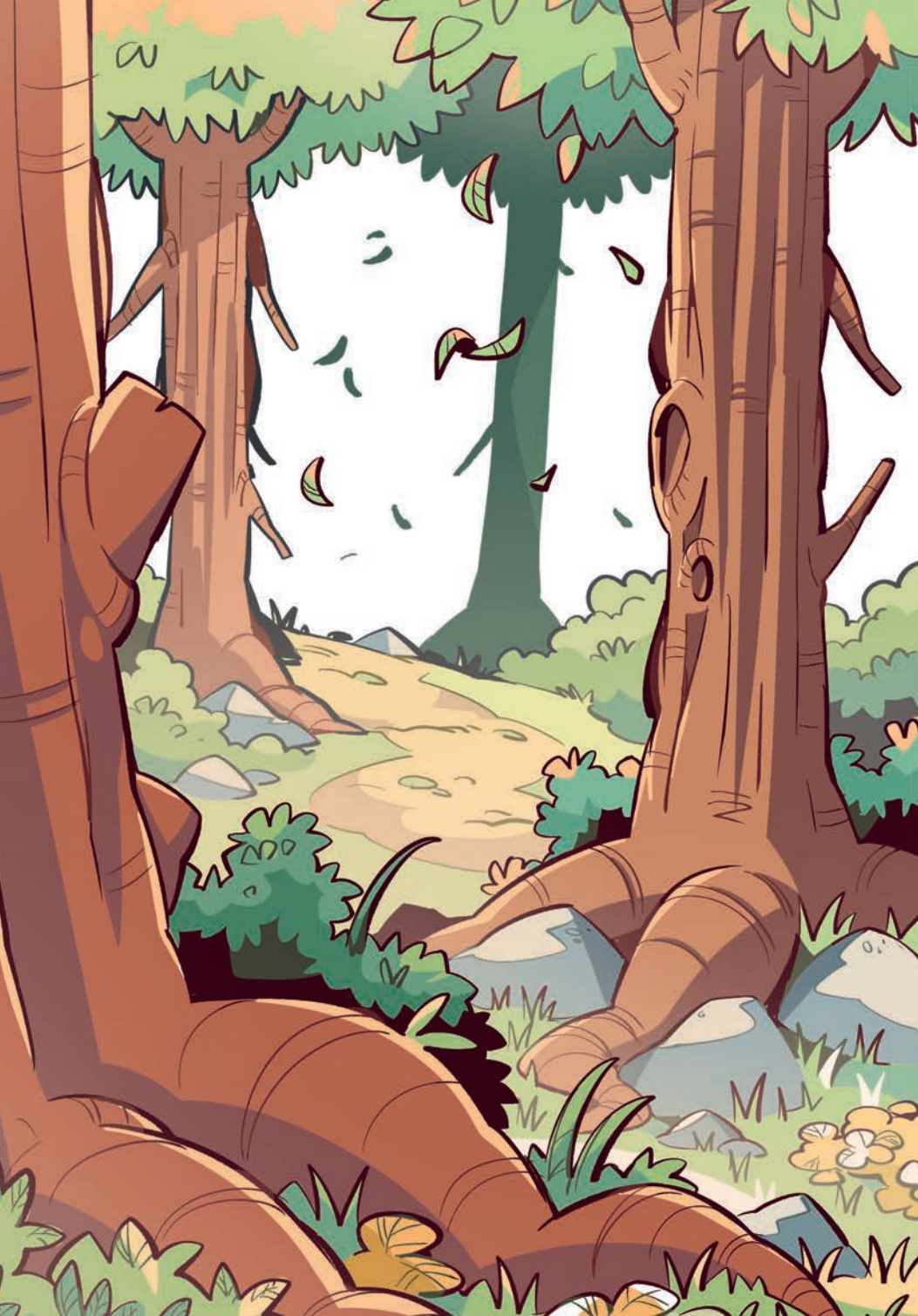
Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup62 agraïm que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Després de l'escola ens agrada anar a fer un volt per la vall i fer el que ens plagui enmig de la natura. No és fàcil passar tant de temps tancat entre quatre parets i utilitzar només dues cames per moure's. I és que de vegades el món dels humans pot ser terriblement avorrit. És molt més divertit tenir ales, quatre potes rapidíssimes i una cua, ja sigui peluda, plomada o amb escates.

Així doncs, a les tardes, quan estem ocults entre les sequoies i ningú no ens veu, ens convertim en animals. Jo volo de branca en branca, l'Èric es grata l'esquena contra els troncs, la Yuna i la Cloe juguen a fer carreres i el Nico busseja sota les aigües del llac Cristall.

Com ja saps, som éssers molt especials. Encara que vam néixer animals, després del tro etern ens vam despertar convertits en nens. Però això no és tot: més tard, gràcies als nostres amulets, ens vam transformar en Magic Animals, meitat nen, meitat animal, amb poders increïbles. Des de

llavors som l'Èric Grizzly, la Yuna Wolf, la Cloe Cat, el Nico Salamander i jo, l'Abi Bird. I tenim la missió de protegir la vall de les argúcies del malvat mag Otto i la seva ajudant, l'Hela Crow.

Aquella tarda de divendres, estàvem jugant al bosc convertits en animals. Jo estava parlant amb els meus amics, els ocells, sobre com de pesats eren els esquirols quan la Yuna va donar l'avís:

—Nois, m'heu d'ajudar a convèncer el Nico que surti del llac.

Ens vam apropar a la riba, s'estava fent fosc i era hora de tornar a casa.

—Què passa? —vaig demanar.

—El Nico diu que s'hi vol quedar una estona més —va explicar la Yuna.

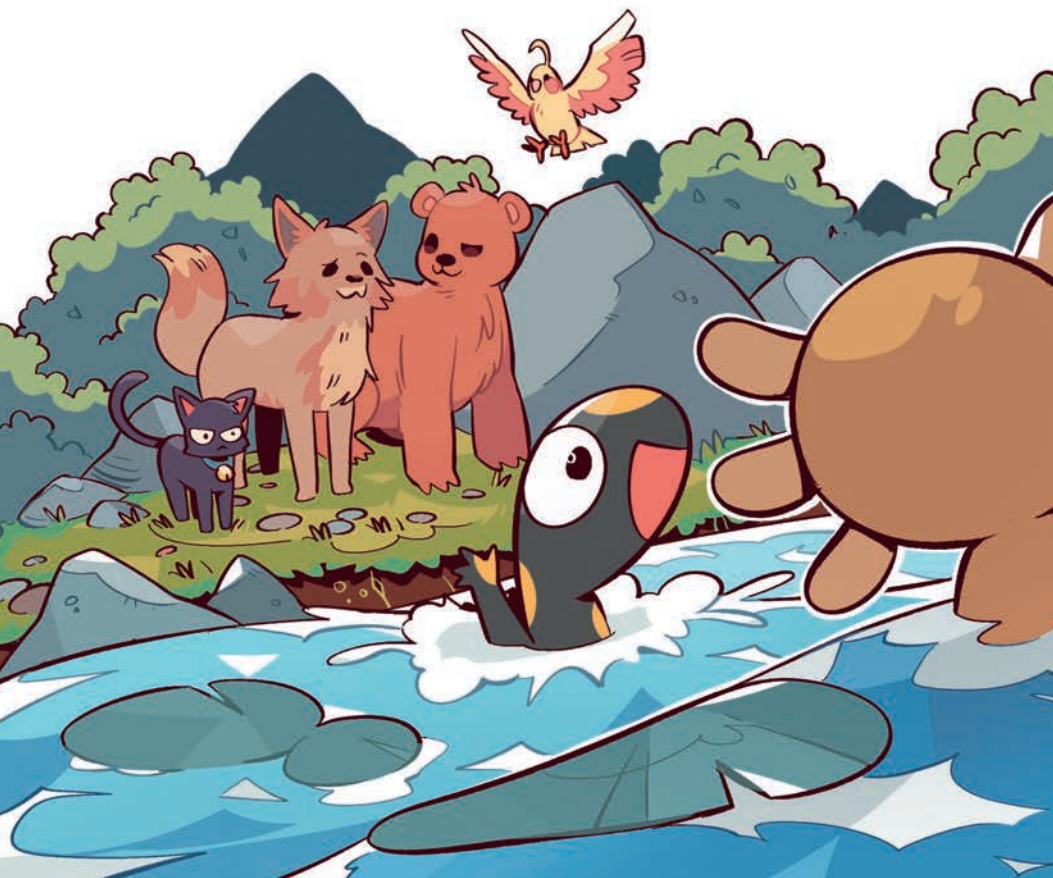
—Doncs jo piro —va remugar la Cloe—. Si

comencen a sortir els ratolins dels amagatalls no responc del meu instint felí.

—D'acord —va acceptar el Nico, traient el cap de l'aigua—. Fins demà, Kira!

—Kira? —va preguntar l'Èric, sorprès.

—La meva nova amiga. Una axolotl luminosa molt simpàtica —li va explicar el Nico.

Vam recuperar la nostra forma humana i vam marxar cap a la Casa dels Animals Perduts pensant que aquella havia sigut una tarda qualsevol, però no vam trigar a adonar-nos que estàvem molt equivocats.

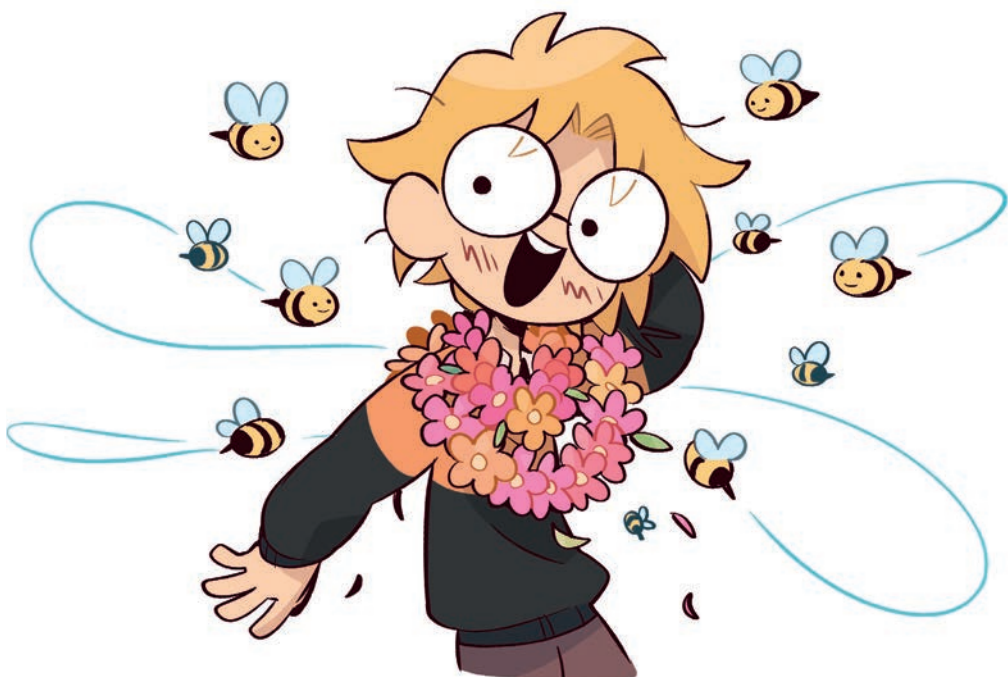
L'endemà, a l'hora d'esmorzar, el Nico no s'estava preparant el seu bol de cereals amb mosques com de costum. La seva cadira era buida.

—I el Nico? —vaig demanar.

—És al jardí, ha sortit molt d'hora —em va informar la Silvana, i va arronsar les espatlles.

Llavors, el nostre amic va entrar per la porta. Duia uns collarets de flors que li penjaven del coll, i algunes abelles voleiaven al seu voltant.

—Ja no saps què fer per caçar insectes, eh, murri? —va comentar la Cloe.

—No és això... —va contestar el Nico
alegrement, i em va semblar que es posava una
mica vermell.

Més tard, de camí cap a l'escola, el Nico es va
aturar.

—Seguiu sense mi —va dir—. Ara vinc.

—Últimament estàs una mica estrany —va
observar la Yuna.

